

צל"ש

עולם אחר

● למפיק ולמראיין זוהיר בהלל, על תוכניות נקודת-מוצא שבה ריאיון בוז'מנית, בשתי שפות, שלוש נשים יהודיות ושלוש נשים ערביות, על בעיות הפמיניזם. היתה זאת תוכנית מעולם אחר — תוכנית לדוגמה לישראל כפי שהיתה צריכה להיות, מדינה השואפת לשיוויון בין גברים ונשים ובין יהודים וערבים.

בהלל דיבר עברית עם היהודיות וערבית עם הערביות, וכל אשה דיברה בשפתה (היה תרגום סימולטני לנשים היהודיות. הערביות לא היו זקוקות לכך). כאשר דיברה יהודיה, הופיע על המיקרופון תרגום לערבית. כך נוצר קהל דו-לשוני ודרמטי.

רמת-הריון היתה מרשימה. כל שש הנשים היו אינטליגנטיות ואמרו דיברייטעם. כאשר הער' בנות מוסיפות את המימד החברתי-פוליטי הן מיוחד שלהן לבעיה הכללית (הנשים הערביות הן מיעוט בתוך מיעוט).

יחד עם הצל"ש למפיק מראיין, מגיע צל"ג להנהלת הטלוויזיה, על שהיגלתה תוכנית כזאת לשעה של צפייה נמוכה (18.32), ולטלוויזיה בערבית בלבד. בשל ערכה החינוכי הרב חובה לשררה מחדש בשעת צפייה גבוהה, ובטלוויזיה העברית דווקא.

סודות האימפריה

● לגדי סוקניק, הכתב הכלכלי של קול-ישראל, שפירסם את הנתונים שיועזו את המדינה על משכורות-העתק של ראשי הבנקים בישראל. סוקניק הצליח לאתר עוד מוקד של מידע על הסודות החסויים של האימפריה הבני קאית, ובסיועו של הפרופסור התל-אביבי אריה גלוברון הפיץ את הנתונים והחריים היטב לתודעה הציבורית. הוא העניק נשק רביעוצמה בידי הציבור, המתקשה להעמיד את הבנקאים על מקומם, בעיקבות מפולת מניות-הבנקים ותוצאותיה, דרך רוח בייסקי ועד מאזני הבנקים הבלתי-מרשימים של היום.

ואף-על-פי-כן משרד

● לניסים מיזשעל, כתבנו בווישינגטון, שעלה על דרך-המלך ואינו מפסיק לשלוח כתבות-לוויין למולדת. מקצת אנשי מחלקת-

כתב סוקניק נתונים מזעזעים, סודות חסויים

החדשות של הטלוויזיה הישראלית אינם אוהבים במיוחד את מיזשעל, ועל רקע זה ניסו להפיץ שמועות שונות כאילו הוא אינו מתאים לתפקיד בארצות-הברית, וכי אינו מסוגל להסתדר בבירה האמריקאית. אחרי תקופה קצרה של הסתגלות לארץ חדשה, התחיל מיזשעל לתפקד כרג במים. הוא סיקר באינטנסיביות את ביקוריהם של ראשי הממשלה ושרי הממשלה השונים, שהגיעו לארצות-הברית בעת האחרונה, ובנוסף לזה מתמיד לשלוח גם כתבות בנושאים אמריקאיים מובהקים, המעניינים גם את הציבור בארץ. מיזשעל הצליח לקשור קשרים במישרי הממשלה האמריקאית, ובגלל זה ניתן לו לצלם בתוך משרד-החוץ — דבר שאותו מתקשים להשיג אפילו ציוותי טלוויזיה אמריקאיים.

מאחורי המיקרופון

לונדון מחפש כיסא

ירון לונדון, שהתמנה לא מכבר כמנהל מחלקת-הדראמה של הטלוויזיה, מסתובב במסדרונות הטלוויזיה ומחפש מקום לשבת. למנהל החדש אין חדר, כיסא ושולחן, אולי, כך אמרים בבניין הטלוויזיה, זו הסיבה שהוא פועל כי עקשנות למען אפרים טטן, אחד הבכירים במחלקת-הדראמה של הטלוויזיה. טטן הוא אחד המועמדים לנהל את מחלקת הדראמה של קול-ישראל וסיכווי טובים. לונדון אינו שבע נחת מסטן, אחד מוותיקי הרדיו, והוא מעוניין ביותר בעזיבתו את המחלקה, והאפשרות הטובה ביותר הנראית כרגע באופק היא מינויו לתפקיד בכיר כרדיו.

את מחלקת-הדראמה של קול-ישראל ניהלה

שדר אנסקי לא הפעם הראשונה

במשך שנים רבות בלה ברעם, גם היא מוותיקות קול-ישראל, ומאו שפרשה לפני שנתיים, אין מנהל למחלקה, למיכרו שייפתח יגש גם ערן דניאל, אחד הבכירים במחלקה, וסיכוויי לזכות בתפקיד אינם טובים.

מאחורי המיקרופון

אין יותר הסכם

אלכס אנסקי, שדר גלי-צה"ל, ששידור במשך שנים את התוכנית שבע-אפס-שבע וצבר פופולריות רבה, עזב את גלי-צה"ל לטובת קול-ישראל. הוא ישרר שם תוכנית דומה, באותה השעה, ברשת גימל. מסתבר שבעבר היה הסכם בלתי-כתוב בין ג'ודעון לביארי, מנהל הרדיו, לבין רון בן-ישי, שהיה מפקד גלי-צה"ל שאיש מהם לא יקח עובד מעמיתו. ההסכם, כנראה, לא קיים עוד, וכך ראה את עצמו לביארי חופשי לחטוף את אנסקי מן התחנה הצבאית. בגלל"ח מחפשים תשובה הולמת לצער זה. נחמן שי, מפקד גל"צ הנוכחי, פנה למיזכה

מכונית במידבר

שוטר ממישטרת עזה טילפן לפני כמה שבועות למחלקת-החדשות של קול-ישראל, בירושלים ושאל על מכונית מסוג פז 504 שבמיספרה נקב. הוא שאל אם מכונית זו שייכת לג'ודעון לביארי, מנהל הרדיו. השוטר הסביר כי אנשי הסיירת הידוקה מצאו מכונית זו נטושה בחולות-הנגב. העורך שענה לטלפון ביקש לברוק את הדבר, וצילצל לביתו של מנהל הרדיו. לביארי הודיע שרק כמה רקות קודם לכן החנה את מכוניתו ליד הבית, ולא יתכן שהיא נגנבה והגיעה לנגב בזמן כה קצר. מפתח שממכונתו של לביארי נגנבו כמה שבועות קודם כל המיסמכים והרשי

שוד

העגבניות

מנשה (מושיק) טימור עורך מזה תקופה ארוכה עריכר-איונות ברחבי-הארץ. בשבוע שעבר, ביום השלישי, היה טימור אמור לראיין בחיפה. הוא ביקש מבר-מלה מנשה, הכתבת החרוזה והגמרת של קול-ישראל לענייני מישטרה ופליילם, להופיע ולהתראיין. כרמלה הסכימה, אך הודיעה לטימור שהכל תלוי במצב האירועים באותו ערב, והזירה אותו שאם יהיו דברים חשובים בתחום הסיקור שלה היא תכטל את הופעתה. לטימור הסכים לתנאי, והיה בטוח ששום דבר לא יקרה.

טימור טעה, ומן קצר לפני שהשניים היו אמורים לצאת לדרך, הודיעה לו כרמלה שהיא מכטלת את הופעתה. מסתבר שבשעה 7 וחצי הודיעו לה על שוד המילטשתי ידולמים. כרמלה לא היססה ונסעה מייד למקום-האירוע.

לנון, יוד רשות-השידור, ושאל אותו איך יתכן לגנוב כך אנשים מתחנה לתחנה, ואם קול-ישראל החליט להכריז מילחמה גלויה על גלי-צה"ל, יגון ענה לו שלדעתו הראשונים אשר פתחו במילחמה היו דווקא אנשי גל"צ, כאשר התחילו בשידור יומני-חדשות בצורות שונות החל מן השעות המוקדמות של הבוקר.

אנסקי, מקפיד שלא להגיב ישירות על חרושת-השמועות סביב מעברו מתחנה לתחנה, אך מנסה לעורר את הרושם כאילו אנשי קול-ישראל הם שפנו אליו. אך האמת היא שהוא פנה לקול-ישראל — ולא היתה זו הפעם הראשונה שהוא עשה זאת. לפני כמה שנים, עוד בזמן שמפקד גלי-צה"ל היה צביקה שפירא, פנה אנסקי לרדיו הממלכתי, ניהל משאומתן סורי, אך התחרט ברגע האחרון ונשאר בגל"צ.

לנסוע או לא לנסוע

מייק הולר, כתב קול-ישראל לענייני חקלאות, לא היה מעולם בחו"ל. השנה החליט, סוף-סוף, לנסוע בפעם הראשונה ולראות את ארצות-העולם. חבריו שייכנעו אותו שכראי לו. הוא הבטיח לאשתו, והתחיל בסידורים. מכיוון שהולר אינו אוהב מעליות או מטוסים, סידרה לו חברת אגרקסקו נסיעה מיוחדת באוניה, אך גם אחרי שהכריז על נסיעתו באוניה כולם, עדיין קיווה הולר עד הרגע האחרון שמשוה ישתבש והוא "יאלץ" לבטל אותה. למרבה צער, הכל הלך חלק, הרדיו הסכים לאשר לו את הנסיעה ואפילו את הוצאות האש"ל הכרוכות בה, והוא אמור היה להפליג בשבוע שעבר.

מנהל לביארי מיסמכים גנובים

ונות, ומישוה השתמש בניירות אלה כדי להלבין מכונית גנובה אחרת מאותו הסוג. הוא הצמיד למכונית הגנובה את מיספרי-הרישוי של מכונתו של לביארי, שניירותיה היו בידיו, וכך חשב למכור אותה. לרוע מזלו, הוא נתקע איתה אישם כנגב ונטש אותה.

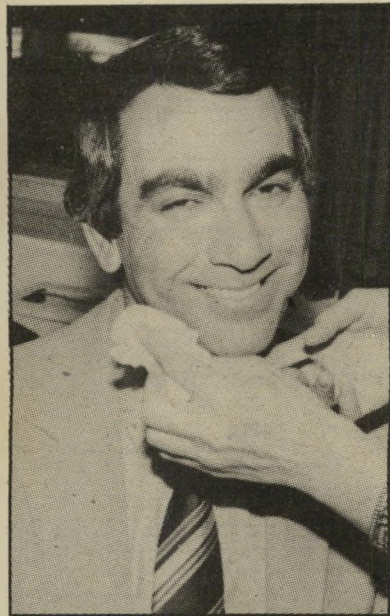
כתבת מנשה ברגע האחרון

טימור לא איכר את עשתונותו, והתקשר למייק הולר. הולר היה כתב הרדיו לענייני מישטרה לפני מנשה. הוא הסכים להופיע במקומה בערב-הראיונות, והסביר שבתחום הסיקור שלו — חקלאות — יכול להתרחש לכל היותר שוד עגבניות או בצלים.

סוף טוב, הכל טוב: לשימתחו הרבה, מצא הולר לבסוף תירוץ כלשהו, וכיטל את הנסיעה.

כיסאות מוסיקאליים

דליה יאירי, ששבה לקול-ישראל אחרי ששהתה עם בעלה בשליחות בחו"ל, התחילה לערוך את יומן-השבוע של הרדיו, המשודר מדי שבת בבוקר. יאירי המוכשרת מחליפה את דויד ויצטום. הוא היה "כתבנו באירופה", לפני שהחליף אותו ישראל סגל מן הטלוויזיה.

כתב מיזשעל כמו דג במים

ויצטום הוא תרומת הרדיו לטלוויזיה, אחרי שמאיר שלו עבר מהטלוויזיה לרדיו, בעקבות סיקסוך שהיה לו עם חיים יבין, המנהל. שלו יתחיל לשרר תוכנית שבועית אישית מייד אחרי חגי-הסוכות, בכל יום שישי, ב-6 בערב.

חוזרים ללימודים

האוניברסיטה המשודרת חורת אל גלייה-האתר. התוכנית, המשודרת בגל"צ והחוגגת בימים אלה עשור, יצאה לחופשה, כמו בסיום כל טרימסטר, ועם חידוש שנת-הלימודים האוניברסיטאית היא שבה אל המאזינים מייד אחרי סוכות, בכל בוקר ב-6 (ובשידור החוזר ב-9 וחצי בערב).

בתחנה מתכננים מסיבת-עשור, אך זו תתקיים רק אחרי שתירצה זיבל, עורכת המישרר במשך כל השנים, תשוב מחופשת-הלידה שלה. יובל נמצאת בחודש האחרון להריונה.

הנשאים לטרימסטר הקרוב הם: כיום הראשון — אתגרים ופריצות-דרך במדעי-התעופה, מגיש פרופסור שמואל מרחב; ביום השני — על תפיסת הנס במיקרא, מגיש הר"ר יאיר זקוביץ. ביום השלישי — דרמה יוגנית, מגיש המשודר אהרון שבתאי. ביום הרביעי — העידן הגרעיני, מגיש הר"ר אבנר כהן. וביום החמישי — הפסיכולוגיה של החלומות, מגיש הפרופסור צבי גיורא.

ענת פרגוסטי